

Sygn. akt III RC 58/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Jaroszevska

Ławnicy: A. D., T. K.

Protokolant: sekretarz B. W.

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2019 roku w Mrągowie

sprawy z powództwa A. Ś. (1)

przeciwko P. Ś.

o ustalenie bezskuteczności uznania dziecka

I. ustala bezskuteczność uznania ojcostwa małoletniej N. Ś. przez powoda A. Ś. (1), urodzonej w dniu (...) w L., dokonanego przez powoda przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w D. w dniu 22 grudnia 2010 roku,

II. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania.

Sygn. akt III RC 58/19

UZASADNIENIE

Powód A. Ś. (1) wnosił o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa wobec małoletniej N. Ś. oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Uzasadniając powyższe, wskazał że powód i pozwana żyli w nieformalnym związku, z którego urodziła się małoletnia N. Ś.. Powód w dniu 22 grudnia 2010 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w D. uznał małoletnią N. Ś. jako swoją córkę. Następnie kilka lat po narodzinach małoletniej, strony zawarły związek małżeński, który został rozwiązany wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie w dniu 18 września 2018 roku z winy pozwanej. Powód powziąwszy wątpliwość co do swojego ojcostwa zlecił przeprowadzenie testów DNA. W wyniku przeprowadzonych badań DNA powód w dniu 3 października 2018 roku dowiedział się, że nie jest biologicznym ojcem małoletniej N. Ś. (vide pozew k.3-6).

Pozwana P. Ś. na rozprawie w dniu 27 maja 2019 roku uznała żądanie pozwu w całości.

Wyjaśniła, że w trakcie trwania związku z powodem miała kontakty cielesne z innym mężczyzną. Znajomość ta trwała krótko, dziś nie ma żadnego kontaktu z tym mężczyzną. Jednak pozwana P. Ś. nie miała wątpliwości, że małoletnia jest córką powoda. Wobec przeprowadzonych badań DNA uznała żądania pozwu (vide k.35-36).

Sąd ustalił, co następuje:

Powód A. Ś. (1) i pozwana P. Ś. żyli w nieformalnym związku, zamieszkiwali wspólnie przez 6 miesięcy w L. oraz utrzymywali ze sobą kontakty cielesne. Początkowo pożycie między stronami układało się dobrze. W okresie poczęcia

dziecka, P. Ś. utrzymywała również kontakty cielesne z domniemanym ojcem małoletniej. Była to krótka znajomość. Od urodzenia małoletniej nie miała z nim żadnych kontaktów. W okresie ciąży pozwanej powód nie miał wątpliwości co do swojego ojcostwa. P. Ś. w dniu (...) urodziła małoletnią córkę. Powód w dniu 22 grudnia 2010 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w D. uznał ojcostwo w stosunku do małoletniej N. Ś.. Życie stron jak myślał A. Ś. (1) układało się dobrze, wobec czego strony w dniu 20 czerwca 2015 roku zawarły związek małżeński. Po zawarciu związku małżeńskiego relacje stron pogorszyły się. Miało to związek ze znajomościami z innymi mężczyznami pozwanej. Małżeństwo A. i P. Ś. zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 18 września 2018 roku z winy pozwanej.

(dowód: - odpis zupełny aktu urodzenia k. 12-12 verte,

- wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie sygn. akt VI RC 58/18 z dnia 18 września 2018 roku k.10-11

- wyjaśnienia pozwanej k.35-36

- wyjaśnienia powoda k.3-6)

A. Ś. (1) po rozstaniu ze stroną pozwaną związał się z inną kobietą. Partnerka powoda przekonała go do przeprowadzenia badań potwierdzających ojcostwo w stosunku do córki. Strona powodowa zleciła przeprowadzenie badań DNA celem ustalenia ojcostwa. Wyniki badań wykazały, że A. Ś. (1) jest wykluczony jako ojciec biologiczny badanego dziecka (N. Ś.). Prawdopodobieństwo ojcostwa zostało określone na 0 %. Współczynnik ten został obliczony przez porównanie do przypadkowej niesprawdzonej osoby z ogólnej populacji.

(dowód: badania DNA k.9)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa należało uznać za zasadne.

Zgodnie z art. 78 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego mężczyzna, który uznał ojcostwo, może wytoczyć powództwo o ustalenie bezskuteczności uznania w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym dowiedział się, że dziecko od niego nie pochodzi.

Ustalenie bezskuteczności uznania jest możliwe po wykazaniu faktu, że uznający nie jest biologicznym ojcem dziecka. Obecnie nauka pozwala na ustalenie w toku postępowania dowodowego, że dany mężczyzna jest ojcem dziecka. Poszukiwany "dowód pozytywny" zawiera w sobie jako konieczny element wynik badań DNA, stanowiąc spójny logicznie łańcuch przesłanek, pozwalający w sposób pewny wyeliminować możliwość, że ojcem jest być może jakiś inny mężczyzna (H. Dolecki (red), komentarz do art. 85 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, LEX 86609).

W niniejszej sprawie powód A. Ś. (1) domagał się ustalenia bezskuteczności ojcostwa w stosunku do małoletniej N. Ś.. Swoje żądanie poparł przeprowadzonymi badaniami DNA, których prawdziwość nie została zaprzeczona i zakwestionowana przez strony i której dał wiarę w całości Sąd. Przeprowadzone badania DNA wykazały, iż przypuszczalny ojciec jest wykluczony jako ojciec biologiczny badanego dziecka. Ustalono, że prawdopodobieństwo ojcostwa A. Ś. (2) wynosi 0 %. Prawdopodobieństwo zostało obliczone przez porównanie do przypadkowej niesprawdzonej osoby z ogólnej populacji. Nadto sama P. Ś. przyznała, że w okresie poczęcia małoletniej utrzymywała również kontakty cielesne z innym mężczyzną. Była to relacja krótka. Dziś nie ma kontaktu z domniemanym ojcem biologicznym małoletniej. Jednak była przekonana, że biologicznym ojcem małoletniej jest A. Ś. (1). Aktualnie w świetle przeprowadzonych badań DNA pozwana przyznała, że ojcem N. Ś. jest inny mężczyzna. Z tego powodu uznała roszczenie powoda o ustalenie bezskuteczności ojcostwa w całości.

W związku z tym, że badanie materiału genetycznego zaprzeczyło ojcostwo powoda A. Ś. (1) w stosunku do pozwanej małoletniej N. Ś. urodzonej w dniu (...), powództwo należało uznać za zasadne (punkt I wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 102 kpc - z uwagi na charakter sprawy i sytuację materialną pozwanej (punkt II wyroku).